

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 8^η/21^η Νοεμβρίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Λέγοντες «Σύναξιν» ἐννοοῦμεν τὴν συνάθροισιν ἡμῶν τῶν πιστῶν, ἵνα τιμήσωμεν τοὺς Ἀρχιστρατήγους καὶ ὄλους τοὺς ἀγγέλους, ὅσοι συνετάχθησαν μετ' αὐτῶν, ὅταν εἶπον «Στῶμεν καλῶς» καὶ δέν ἠκολούθησαν τὸν πεσόντα Ἐωσφόρον καὶ τοὺς συμπεσόντας μετ' αὐτοῦ ἀγγέλους.

Ἡ ἐορτὴ ἐωρτάσθη:

Α' Εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ εἰς τὴν παραθαλασσίαν πόλιν τῆς Ἰόππης, ἀνακαινισθεῖσαν πρό τινων δεκαετιῶν ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ πυρός ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἐνταῦθα προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας τὴν πρωίαν τῆς ἐορτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων: Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καὶ Ἀρχιμανδριτῶν τῶν ὁμόρων Μονῶν π. Νήφωνος, π. Μαρκέλλου καὶ π. Ἀρτεμίου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ἐλληνιστί καὶ ἀραβιστί καὶ μετέχοντος Ἀραβοφώνου, Ρωσοφώνου καὶ Ρουμανοφώνου ἐκκλησιάσματος, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβευος τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰσραὴλ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη.

Πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασκε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ», (Ψαλμ. 102, 19-21) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν καὶ τιμήσωμεν τὴν Σύναξιν αὐτῶν.

Οἱ Ἄγγελοι, ὡς λέγει ἡ ἁγία Γραφή, ἀποτελοῦν τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις καὶ εἶναι λειτουργοὶ τοῦ θεοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα Αὐτοῦ (Πρβλ. Ψαλμ. 102, 21). Ὁ θεός κάνει τοὺς Ἄγγελους αὐτοῦ ταχεῖς καὶ λεπτοὺς σάν τοὺς ἀνέμους καὶ τοὺς

λειτουργούς, οί όποιοι Τόν ύπηρετοϋν, λαμπρούς και δραστικούς σαν την φλόγα του πυρός, κηρύττει ο θεϊός Παϋλος: «Ο ποιων τούς άγγέλους αυτοϋ πνεύματα και τούς λειτουργούς αυτοϋ πυρός φλόγα», (Έβρ. 1,7). Οϋτοι, οί άγγελοι, κατά την ισχύν και δύναμιν είναι μεγαλύτεροι από τούς άσθενείς ανθρώπους. «Άγγελοι ισχύϊ και δυνάμει μείζονες εισί [των ανθρώπων]» (Β΄ Πέτρ. 2,11), λέγει ο Απόστολος Πέτρος.

Κατά δέ τον άγιον Ιωάννην τον Δαμασκηνόν, «Αϋτός, [=ο θεός] των άγγέλων έστι ποιητής και δημιουργός εκ του μή όντος εις τό είναι παραγαγών αυτοϋς, κατ' οικείαν εικόνα κτίσας αυτοϋς, φησιν, άσώματον, οϊόν τι πνεϋμα ή πϋρ άϋλον ως φησιν ο θεϊός Δαυίδ. Άγγελος τοίνυν έστιν οϋσία νοερά, άεικίνητος, αϋτεξούσιος, άσώματος, θεϋ λειτουργούσα κατά χάριν έν τη φύσει τό άθάνατον ειληφυϊα, ής οϋσίας τό είδος και τον όρον μόνος ο κτίστης έπίσταται. Άσώματος δέ λέγεται και άϋλος, όσον προς ήμας· πᾶν γάρ συγκρινόμενον προς θεόν τον μόνον άσύγκριτον, παχύ τε και υλικόν εύρίσκεται, μόνον γάρ όντως άϋλον τό θεϊον έστι και άσώματον». Και άπλούστερον: (Αϋτός, ο θεός είναι ποιητής και δημιουργός των Άγγέλων, άφοϋ τούς έφερε από τό μή όν [= την άνυπαρξίαν] εις τό είναι και τούς έκτισε κατά την εικόνα πού συγγενεύει μέ Αϋτόν, ως φύσις άσώματος, κάτι σαν πνεϋμα ή άϋλη φωτιά, όπως λέγει ο θεϊός Δαυίδ, «ο ποιων τούς άγγέλους αυτοϋ πνεύματα και τούς λειτουργούς αυτοϋ πυρός φλόγα», (Ψαλμ. 103,5). Άγγελος λοιπόν είναι οϋσία νοερά, άεικίνητος, αϋτεξούσιος, άσώματος, λειτουργός του θεοϋ, ή όποία έχει λάβει την άθανασίαν εις την φύσιν αϋτης κατά χάριν, της όποίας οϋσίας μόνος ο Κτίστης γνωρίζει τό είδος και τον όρον. Έν τούτοις ο άγγελος λέγεται άσώματος και άϋλος, όταν συγκρίνεται μέ ήμας (τούς ανθρώπους)· διότι κάθε τί πού συγκρίνεται μέ τον θεόν, τον μόνον άσύγκριτον, βρίσκεται παχύ και υλικόν· πραγματικά άϋλον και άσώματον είναι μόνον τό θεϊον).

Αί έπουράνιοι δυνάμεις, δηλαδή οί Άγγελοι, διακρίνονται εις έννέα τάγματα και ξεχωρίζονται εις τρεις Τριαδικάς διακοσμήσεις, κατά τον θεολογικώτατον άγιον Διονύσιον τον Άρειοπαγίτην, τον όποϊον έπικαλεϊται ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέγων: «Καθώς φησι Διονύσιος ο Άρειοπαγίτης· πᾶσα ή θεολογία, ήγουν ή θεία Γραφή τάς οϋρανίους οϋσίας έννέα κέκληκε ταύτας ο θεϊός Διονύσιος εις τρεις άφορίζει Τραδικάς διακοσμήσεις. Και λέγει ότι πρώτη είναι αϋτή πού βρίσκεται κοντά εις τον θεόν και ότι έχει ένωθη στενά και άμεσα μέ Αϋτόν, κατά παράδοσιν αϋτή πού έχει τά έξαπτέρυγα Σεραφείμ και τά πολυόμματα Χερουβείμ και τούς άγιωτάτους θρόνους, ένϋ δεϋτερη είναι αϋτή μέ τάς Κυριότητας και τάς Δυνάμεις και τάς έξουσίας και τρίτη και τελευταία αϋτή μέ τάς άρχάς και τούς Άρχαγγέλους και τούς Άγγέλους.

Άξιοσημείωτον ότι, κατά τον άγιον Ιωάννην τον Δαμασκηνόν, ο όποϊος έπικαλεϊται και πάλιν τον άγιον Γρηγόριον τον θεολόγον, πρό πάσης κτίσεως [=δημιουργίας] έγινοντο οί άγγελοι· «πρωτον έννοεϊ [ο Δημιουργός θεός] τάς άγγελικάς δυνάμεις και οϋρανίους και τό έννόημα έργον ήν». Μέ άλλα λόγια, πρωτα σκέφτεται [ο Δημιουργός θεός] τάς άγγελικάς και οϋρανίους δυνάμεις, και ή σκέψις αϋτή έγινε έργον.

Εις την σήμεραν έορταζομένην Σύναξιν των άσωμάτων Δυνάμεων και δή των Άρχαγγέλων και Άγγέλων, ο Μιχαήλ Άρχάγγελος κατέχει έξέχουσιν θέσιν και τοϋτο διότι ως Ταξίαρχος, τόσο έν τη Παλαιᾷ Διαθήκη, όσο και έν τη Νέα, πολλές αυτοϋ τάς χάριτας και εύεργεσίας τῷ ανθρωπίνῳ γένει παρέδειξε τε και παραδεικνυσιν κατά τον συναξαριστήν αυτοϋ.

Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἰδὼν τὸν ἀποστάτην ἄγγελον, τουτέστιν τὸν Σατανᾶν, πεσόντα, συνήγαγε τοὺς χορούς τῶν ἀγγέλων, καὶ εἰπὼν «Πρόσχωμεν», ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ὡσάν λέγων· ὅτι ἅς προσέχωμεν ἡμεῖς [οἱ ἄγγελοι], οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες καὶ νῦν γενόμενοι σκότος.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς συγκροτήσεως, δηλονότι τῶν χορῶν τῶν Ἀγγέλων ὑπό τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχή καὶ ὁμόνοια καὶ ἔνωσις. Διό καὶ ὁ ὕμνωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Ἐξουσιῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Κυριοτήτων, Θρόνων τε καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης ὑπό Θεοῦ κατεστάτης, Ἀρχιστράτηγε θεῖε Μιχαήλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτω οὖν θρόνω παρεστηκῶς σκέπε, φρούρει, φύλαττε σῶζε πάντα, τοὺς πίστει γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην».

Τό παράγγελμα τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ «Πρόσχωμεν» (εἶναι ἐπίκαιρον καὶ ἀπευθύνεται καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῖν ἐποχὴν τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς οὕτω καλουμένης «Νέας Τάξεως», δηλονότι «τοῦ καιροῦ τῆς ἐθελοθηρησκείας» (Κολ. 2,23), ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀληθείας «ὑπό ἀνθρώπων κατεφθαρμένων τὸν νοῦν καὶ ἀδοκίμων περί τὴν πίστιν, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος», (Πρβλ. Β' Τιμ. 3,8)

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀκούοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18) εἴπωμεν μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τὸν ἀγγελικὸν ἐπινίκιον ὕμνον «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ», (Ἠσαΐου 6,3). Προσέτι δέ βοήσωμεν μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ: «Ὅπου ἐπισκιάση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος, διό αἰτοῦμεν σε τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε, Μιχαήλ Ἀρχάγγελε», Ἀμήν. Ἐτη πολλά.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν.

Β' Εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν Ἀρχαγγέλων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐνταῦθα ἀφ' ἐσπέρας προεξήρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστής τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, τὴν δέ πρωΐαν προεξήρξεν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Μακαρίου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, ψαλλόντων τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης, τοῦ μοναχοῦ Δοσιθέου καὶ τῆς μοναχῆς Κυριακῆς καὶ μετέχοντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πιστῶν, κατοικούντων ἐντός τῆς Μοῆς καὶ ἄλλων, Ἑλληνιστί, Ἀραβιστί καὶ Ρουμανιστί, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Τὴν Ἀρχιερατικὴν συνοδείαν καὶ τοὺς πιστοὺς ἐδεξιώθη ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

